

strækning; de faar her en Ekstraudgift paa 20 Øre om Aaret, som ikke dækkes, som simpelthen ikke kan dækkes, da det i mangfoldige Tilfælde rammer den store Udveksling af Frieksemplarer, som finder Sted for alle Blades Vedkommende. Vi har, som sagt, ment, at det var unødvendige Forhøjelser, som Postvæsenet ikke trænger til at faa, og vi har ment, at den Pris, som i øvrigt er fastsat, inklusive Tillægsbetalingen for overskydende Vægt af 0,8 Øre, maatte være tilstrækkelig, og at man ikke burde spænde Buen saa højt, at det kan nødvendiggøre en Fordyrelse af Aviserne i al Almindelighed, hvilket sikkert ikke vil være til Fordel for nogen. Man kan mene om de forskellige Aviser, deres Indhold og Tendens, hvad man vil, saa maa man dog vist indrømme, at vistnok intet i saa høj Grad har fremmet Oplysningen blandt Menigmand i vort Land som Avislæsning. Heldigvis bliver den stadig flittigere og flittigere, og derfor skulde man ikke ved unødvendige Forhøjelser af Portoudgifterne vanskeliggøre det for Folk at holde Aviser, selv om de bor langt borte fra de forskellige Bycentre.

De samme Motiver, som har gjort sig gældende her, er for saa vidt ogsaa dem, der foranlediger os til med Hensyn til § 16 at foreslaa at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet herop fra Folketinget. Det drejer sig om Spørgsmaalet om, hvor meget Folk, der afsender en Postanvisning eller lignende, skal betale for at faa Kvittering for denne. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at denne Betaling af 4 Øre ikke glider ind i Statskassen, idet den tilfalder det paa-gældende Postkontor. Det vil med andre Ord sige, at det er et underligt System, et Slags Drikkepengesystem, der anvendes, som man for saa vidt i Forvejen kunde have noget imod, men jeg kan desuden ikke se, hvad der egentlig skulde være Motivet til at forhøje denne Betaling. Det er jo nemlig ikke saaledes, som den ærede Ordfører vist bemærkede, at det kan være vanskeligt at finde en En-Øre at give tilbage, thi naar Folk gaar hen og afsender en ti eller tyve Kroner, saa køber de med det samme en Postanvisning, der koster 1 Øre, og betaler Frimærket med 10 Øre. Prisen er altsaa nøjagtig 15 Øre for Tiden. Vanskeligheden vil fremkomme, hvis man følger Flertallets Forslag, for saa skal man i Stedet for at betale 15 Øre, som jævne Mennesker gør, rykke ud med 16 Øre. Saa af rent praktiske Grunde synes jeg ikke, man skulde gaa med til dette Æn-

dringsforslag, som Folketinget heller ikke har fundet sig foranlediget til at stille.

Med disse korte Bemærkninger skal jeg henstille til det høje Ting paa disse 3 Punkter, nemlig Ændringsforslag 13 og 14 til § 12 og 22 til § 16, at følge Mindretallet.

Maa jeg med Hensyn til det af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag til § 13 om Betalingsterminerne i Tilfælde af Flytning sige i Tilslutning til den ærede Ordfører, at da vi først har faaet Ændringsforslaget nu, haaber jeg, at der gives Udvalget Anledning til at se lidt nærmere derpaa, saa at man rigtig kan faa Forstaaelsen af, hvorledes det vil komme til at virke i det praktiske Liv.

Indenrigsministeren (Jensen-Senderup): Jeg udtaler min Beklagelse af, at dette Lovforslag, som allerede i Fjor blev vedtaget i Folketinget og kom til første Behandling i dette høje Ting noget sent paa Samlingen, efterhaanden kun er blevet til — det er ganske vist ogsaa noget værdifuldt — en Kodifikation af de gældende Bestemmelser med Hensyn til Portotaksterne med videre, men ellers i alt væsentligt nu indskrænker sig til nogle Ændringer paa Bladportoomraadet. Oprindelsen til Lovforslaget var, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, i Virkeligheden Henstillingen fra Finanslovkommissionen om at skaffe en anden og for Statskassen mere tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Lokalportodistrikterne. I Folketinget, hvor man, som ogsaa den ærede Ordfører oplyste, var ængstelig for at forandre paa de herom bestaaende Regler, fandt man saa at burde give Statskassen et Ækvivalent for den Indtægt, som altsaa ikke vilde fremkomme, naar man stemte Bestemmelserne om Forandringer i Lokalportodistrikterne ud, ved at forhøje Pakkepostporto. Nu har man i dette høje Ting fundet, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa denne Del af Lovforslaget, og Ændringsforslagene gaar ud paa at indføre de nugældende Satser for saa vidt angaar Pakkeforsendelser. Ikke desto mindre anser jeg det for at være en betydelig Fordel at faa Lovforslaget, selv med disse Ændringer, ført igennem, baade af Hensyn til, at det er en Kodifikation af de gældende Lovbestemmelser, og navnlig da det, hvad angaar Bladporto, efter min Mening er et ret betydeligt Fremskridt, en stor Behagelighed for Postvæsenet og en Retfærdighed overfor Bladudgiverne. Man kan nemlig